

21 Ιουλίου, 1989

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΕΤΑΞΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 789/85)

5 Ανάκληση διοικητικής πράξεως — Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/
Προαγωγές — Απόφαση διορισμού ενός από τους υποψηφίους ως του
καταλληλότερου — Επιτροπή τελούσα υπό εντύπωση ότι ο επιλεγείς
είχε το πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρεσίας — Ανακάλυψη λάθους προ
της κοινοποιήσεως της αποφάσεως — Ανάκληση αποφάσεως —
Τελικός διορισμός άλλου υποψηφίου.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Θέση πρώτου διορισμού
— Έκδηλη Υπεροχή — Έννοια.

10 Στην υπόθεση αυτήν το Ανώτατο Δικαστήριο εξήτασε δύο θέματα:

15 α) Κατά πόσο η επίδικη πράξη έπασχε λόγω της προηγηθείσης ανα-
κλήσεως της αρχικής επιλογής του Αιτούντος, που έγινε επί τω
ότι, όταν επελέγη, η Ε.Δ.Υ. ήταν με την πεπλανημένη εντύπωση
ότι διέθετε το πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρεσίας.

20 β) Κατά πόσον ο Αιτών απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδια-
φερομένου προσώπου.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως
αποφάσισε:

1. Η ανακληθείσα απόφαση της Ε.Δ.Υ. ελήφθη υπό το κράτος πλάνης. Ήταν επομένως άκυρη. Η ενέργεια της Ε.Δ.Υ. να ανακαλέσει άκυρη πράξη δεν εκφεύγει των ορίων της νομιμότητας.
2. Η Ε.Δ.Υ. έχει διακριτική εξουσία. Δεν θεωρείται ότι έχει υπερβή τα αυθαίρετα όρια της εξουσίας, εκτός αν ο Αιτών αποδείξει ότι ήταν έδηλα υπέρτερος του ενδιαφερομένου προσώπου. Στην υπόθεση αυτή ο Αιτών δεν απέδειξε έδηλη υπεροχή.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Zachariades v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1193,* 15
- Republic v. Zachariades (1986) 3 C.L.R. 852,*
- Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,* 20
- Petrides v. Republic (1984) 3 C.L.R. 341,*
- Constantinou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 498,*
- Efthymiou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1171,* 25
- Papadopoulos v. Public Service Commission (1985) 3 C.L.R. 405,*
- Christou v. Republic 4 R.S.C.C. 1,* 30
- Georghiades v. Republic (1970) 3 C.L.R. 257,*
- Piperi v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1306,*
- Papadopoulos v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1070,* 35
- HadjiSavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76.*

Προσφυγή. 40

Προσφυγή εναντίον της ανάκλησης του διορισμού του αιτη-

τή στη θέση Επάρχου και του διορισμού του ενδιαφερομένου προσώπου στην πιο πάνω θέση.

5 Γ. Κακογιάννης, για τον Αιτητή.

Ν. Χαραλάμπους, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

10 ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η πλήρωση των δύο επίδικων κενών μόνιμων θέσεων Επάρχου στην Επαρχιακή Διοίκησή πραγματοποιήθηκε ύστερα από μια μακρά διαδικασία που ξεκίνησε στις 17/9/1984 ύστερα από επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών που ζητούσε από την Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας (που στη
15 συνέχεια θα αναφέρεται σαν Ε.Δ.Υ.) την πλήρωση των δυο πιο πάνω θέσεων αφού η σχετική έγκριση είχε δοθεί.

20 Δεδομένου ότι η θέση Επάρχου είναι Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της στις 20/9/1984 αποφάσισε να δημοσιευτούν οι πιο πάνω δύο θέσεις στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας και να δοθεί προθεσμία τριών εβδομάδων για την υποβολή αιτήσεων.

25 Οι πιο πάνω θέσεις δημοσιεύτηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 28/9/1984 και αριθμό γνωστοποίησης 2270, με τελευταία ημερομηνία για υποβολή αιτήσεων τις 20/10/1984.

30 Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών, με επιστολή του με αριθ. 1891/59/Δ και ημερ. 12/10/1984 διαβίβασε τροποποιημένο Σχέδιο Υπηρεσίας για τη θέση Επάρχου, γιατί από παραδρομή δεν περιλήφθηκε στο Σχέδιο Υπηρεσίας, με βάση το οποίο έγινε η δημοσίευση, η φράση "ή ισότιμο προσόν" μετά το "πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος". Με την επιστολή
35 του αυτή καθώς και με νεότερες επιστολές του ημερ. 13/10/1984 και 16/10/1994 ζήτησε την πλήρωση των δυο θέσεων Επάρχου με βάση το νέο Σχέδιο Υπηρεσίας.

40 Η Ε.Δ.Υ., κατά τη συνεδρίασή της στις 16/10/1984, έχοντας υπόψη τα πιο πάνω, αποφάσισε ότι η διαδικασία που άρχισε με τη δημοσίευση που έγινε στη επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερ. 28/9/1984 τερματίζεται. Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. αποφάσι-

σε να δημοσιευτούν οι θέσεις στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με βάση το τροποποιημένο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης και να δοθεί προθεσμία τριών εβδομάδων για την υποβολή αιτήσεων.

5

Οι πιο πάνω θέσεις δημοσιεύτηκαν με βάση το τροποποιημένο Σχέδιο Υπηρεσίας στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 19/10/1984 και με αριθμό γνωστοποίησης 2474, με τελευταία ημερομηνία για υποβολή αιτήσεων τις 10/11/1984. Επίσης ειδοποιήθηκαν σχετικά από το Γραφείο της Ε.Δ.Υ. όλοι οι αιτητές που υπέβαλαν αίτηση με βάση την πρώτη δημοσίευση.

10

Σ' ανταπόκριση στην πιο πάνω γνωστοποίηση υποβλήθηκαν 33 αιτήσεις. Δεδομένου ότι η θέση Επάρχου κηρύχθηκε εξειδικευμένη με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθ. 20.316 και ημερομηνίες 4 και 7/5/1981, ο Γραμματέας της Ε.Δ.Υ., ενεργώντας σύμφωνα με το Άρθρο 35 των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1983, έστειλε, με τις επιστολές του με αριθ. 55/61 και ημερομηνίες 20/11/1984 και 20/12/1984, στο Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών, σαν Πρόεδρο της αρμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής, τις αιτήσεις των υποψηφίων καθώς και τους φακέλους Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι και αντίγραφα της σχετικής ανακοίνωσης και του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Επάρχου.

15

20

25

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών, σαν Πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής, με την επιστολή του με αριθ. 189/1959/Δ και ημερ. 13/2/1985, διαβίβασε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η οποία σύστησε προς επιλογή για διορισμό/προαγωγή στη θέση Επάρχου κατ' αλφαβητική σειρά οκτώ υποψήφιους ανάμεσα στους οποίους το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Ο αιτητής στην παρούσα προσφυγή καθώς και ο αιτητής στην Προσφυγή 733/85 κ. Ν. Ζαβρός δεν συμπεριλήφθηκαν στον κατάλογο των υποψηφίων που επιλέγησαν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή.

30

35

Ο δικηγόρος ενός από τους αιτητές (του κ. Ν. Ζαβρού, αιτητή στην Προσφυγή 733/85) με επιστολή του ημερομηνίας 15/2/1985, ζήτησε από την Ε.Δ.Υ. να μην προχωρήσει στην πλήρωση των θέσεων Επάρχου μέχρι να αποσαφηνιστεί το θέμα περίληψης του πελάτη του στους συστηθέντες από τη Συμβουλευτική Επιτροπή.

40

5 Η Ε.Δ.Υ. κατά την συνεδρίασή της στις 11/3/1985 (θέμα 3 των πρακτικών), εξέτασε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής καθώς και την πιο πάνω διαμαρτυρία του αιτητή στην Υπόθεση 733/85 και, επισημαίνοντας την αδυναμία της αιτιολογίας της Συμβουλευτικής Επιτροπής να μην περιλάβει έναν από τους αιτητές ανάμεσα στους συστηθέντες, έφρινε σκόπιμο να παραπεμφθεί το θέμα στη Νομική Υπηρεσία για να συμβουλευθεί ανάλογα την ίδια τη Συμβουλευτική Επιτροπή.

10 Το Γραφείο της Ε.Δ.Υ. απευθύνθηκε στη Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας με επιστολή του με αριθ. 55/61/III και ημερ. 16/3/1985 σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής ημερ. 11/3/1985, στην οποία επιστολή έγινε αναφορά στις διαμαρτυρίες του κ. Ζαβρού (αιτητή στην υπόθεση 733/85) και ενός άλλου από τους υποψηφίους.

20 Ο δικηγόρος του κ. Ζαβρού, με νεότερη επιστολή του ημερ. 18/3/1985, πληροφόρησε την Ε.Δ.Υ. ότι καταχώρησε την Προσφυγή Αριθ. 387/85 στο Ανώτατο Δικαστήριο εναντίον της απόφασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής να μην περιλάβει τον πελάτη του στον κατάλογο των υποψηφίων που σύστησε στην Ε.Δ.Υ. και ζήτησε να μην προχωρήσει η πλήρωση των θέσεων πριν από την εκδίκαση της προσφυγής. Αντίγραφο της επιστολής αυτής καθώς και της έκθεσης της Συμβουλευτικής

25 Επιτροπής διαβιβάστηκαν στη Γενικό Εισαγγελέα σε σχέση με την επιστολή ημερ. 16/3/1985.

30 Η Νομική Υπηρεσία με επιστολή ημερ. 27/3/1985 προς τον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ. συμβούλεψε ότι η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής πάσχει νομικά, και πως "η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής θα πρέπει να ανακληθεί και να επανεξετασθεί, αφού πρώτα συσταθεί νέα συμβουλευτική επιτροπή κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο (α) του Άρθρου 34 των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1983, διότι

35 δεν μπορεί να συνέλθει με την ίδια σύνθεση".

40 Η Ε.Δ.Υ., κατά την συνεδρίασή της στις 2/4/1985 (θέμα 4 των πρακτικών), αφού έλαβε υπόψη την πιο νομική συμβουλή, αποφάσισε, ότι η ενώπιόν της διαδικασία δεν μπορεί να συνεχιστεί και ότι πρέπει να σταλεί πίσω το θέμα στον Πρόεδρο της Συμβουλευτικής Επιτροπής για να υπάρξει ενέργεια σύμφωνα με την πιο πάνω νομική συμβουλή.

Μετά την πιο πάνω εξέλιξη του θέματος, το Γραφείο της Ε.Δ.Υ. με επιστολή του με αριθ. 55/61/ΠΙ και ημερ. 22/5/1985 πληροφόρησε σχετικά το δικηγόρο του κ. Ζαβρού.

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών, σαν Πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής, με επιστολή του με αριθ. 189/1959/Δ/2 και ημερ. 7/6/1985, διαβίβασε νέα έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η οποία σύστησε προς επιλογή για διορισμό/προαγωγή στη θέση Επάρχου κατ' αλφαβητική σειρά 12 υποψηφίους ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν ο αιτητής και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

Η Ε.Δ.Υ., κατά την συνεδρίαση της στις 15/6/1985 (θέμα 6 των πρακτικών), εξέτασε τη νέα έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και αποφάσισε να καλέσει σε συνέντευξη τους υποψηφίους που συστήθηκαν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή σε ημερομηνία που θα οριζόταν αργότερα και να κληθεί να παραστεί στη συνεδρίαση αυτή και ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών.

Η Ε.Δ.Υ. δέχτηκε σε χωριστές συνεντεύξεις τους υποψηφίους που προσήλθαν στις συνεδριάσεις της με ημερ. 2/7/1985 και 3/7/1985. Μετά την ολοκλήρωση των συνεντεύξεων στις 3/7/1985 ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών εξέφρασε τις κρίσεις και απόψεις του αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων σ' αυτές. Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με την αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων στις ενώπιόν της συνεντεύξεις υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών.

Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, και έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Ε.Δ.Υ., υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών, έκρινε ότι οι πιο κάτω υπερείχαν γενικά των υπόλοιπων υποψηφίων και τους επέλεξε ως τους πιο κατάλληλους για προαγωγή στη

θέση Επάρχου από 15/7/1985:-

1. Ανδρέας ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
2. Ανδρέας ΜΕΤΑΞΑΣ.

5

Την επομένη, 4/7/1985, ετοιμάστηκαν και στάλθηκαν από το Γραφείο της Ε.Δ.Υ., μέσω του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών, οι προσφορές προαγωγής.

10

Την ίδια όμως μέρα λίγο αργότερα, διαπιστώθηκε ότι η Ε.Δ.Υ., όταν ελάμβάνε την πιο πάνω απόφασή της την προηγούμενη μέρα, δηλαδή στις 3/7/1985, τελούσε υπό πλάνη όσον αφορά το πλεονέκτημα που προβλέπει το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Επάρχου. Συγκεκριμένα η παράγραφος 3(6) των απαιτούμενων προσόντων αναφέρει ότι "Μετεκπαίδευση η ειδική εκπαίδευση σε θέματα Δημόσιας Διοίκησης ή Αναπτυξιακής Διοίκησης ή σε άλλο θέμα σχετιζόμενο με την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης διάρκειας ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους θα θεωρηθεί πλεονέκτημα". Σύμφωνα με υπηρεσιακό σημείωμα που ετοιμάστηκε από τον αρμόδιο λειτουργό στο Γραφείο της Ε.Δ.Υ. και το οποίο βρισκόταν ενώπιον της Επιτροπής, όταν έλαβε την πιο πάνω απόφασή της, ο υποψήφιος Α. Μεταξάς φερόταν ότι διέθετε το εν λόγω πλεονέκτημα, ενώ στην πραγματικότητα δεν το διέθετε.

25

Μετά την πιο πάνω διαπίστωση, παρακλήθηκε αμέσως ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών να μην προωθήσει τις προσφορές προαγωγής προς τους Α. Αγγελίδη και Α. Μεταξά, που στάλθηκαν μέσω του, γιατί η Ε.Δ.Υ. θα επανεξέταζε το θέμα στην επόμενη συνεδρίασή της την επαύριο, δηλαδή στις 5/7/1985.

30

Η Ε.Δ.Υ. κατά τη συνεδρίασή της στις 5/7/1985 (θέμα 1 των πρακτικών) ανακάλεσε την απόφασή της με ημερομηνία 3/7/1985 και στη συνέχεια προέβηκε σε γενική επαναξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Η Επιτροπή, ύστερα από προσεκτική εξέταση του θέματος του πλεονεκτήματος, έκρινε ότι από τους ενώπιόν της υποψηφίους το πλεονέκτημα διαθέτουν οι Αγγελίδης, Ζαβρός, Κασάπης, Λαμπής, Μαντοβάνης, Παπαδόπουλος και Παναουρής, ενώ ο Μεταξάς δεν το διαθέτει. Στη συνέχεια η Επιτροπή, αφού επανεξέτασε όλα τα συσπώδη στοιχεία που είχε ενώπιόν της, έκρινε ότι οι πιο κάτω υπερείχαν

40

γενικά των υπολοίπων υποψηφίων και τους επέλεξε ως τους πιο κατάλληλους για προαγωγή στη θέση Επάρχου από 15/7/1985:-

1. Ανδρέας ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
2. Ανδρέας ΜΑΝΤΟΒΑΝΗΣ

5

Στα πρακτικά της συνεδρίασης της Ε.Δ.Υ. στις 5/7/1985 αναφέρονται σχετικά τα πιο κάτω:

“Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιαστά στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, καθώς και από Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων που είναι όλοι δημόσιοι υπάλληλοι, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Γενικού Διευθυντή στο Υπουργείο Εσωτερικών.

10

15

Η Επιτροπή κατά τη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων απέδωσε την προσήκουσα βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της θέσης και τα καθήκοντά της, και σημείωσε ότι στις συνεντεύξεις ξεχώρισαν ο Αγγελίδης, ο οποίος κρίθηκε ως πάρα πολύ καλός, ο Μεταξάς, ο οποίος επίσης κρίθηκε ως πάρα πολύ καλός, λίγο όμως πιο κάτω από τον Αγγελίδη, και ο Μαντοβάνης, ο οποίος κρίθηκε ως πολύ καλός, ελαφρά πιο κάτω από το Μεταξά. Ο Γενικός Διευθυντής αξιολόγησε και τους τρεις ως πολύ καλούς στη συνέντευξη.

20

25

30

Η Επιτροπή έλαβε επίσης σοβαρά υπόψη την υπηρεσία και πείρα όλων των υποψηφίων και απέδωσε τη δέουσα βαρύτητα στις Εμπιστευτικές τους Εκθέσεις. Η Επιτροπή σημείωσε ότι όλοι οι υποψήφιοι υπήρξαν άριστοι υπάλληλοι κατά τα τελευταία χρόνια με εξαίρεση μόνο το Θεόδοτο Παναγιώτου, ο οποίος τον τελευταίο χρόνο (1984) παρουσίασε κάμψη στην εν γένει επίδοσή του, με αποτέλεσμα να είναι “Λίαν Καλός” (1-11-0). Η Επιτροπή κατά την εξέταση των Εκθέσεων των υποψηφίων δεν παράλειψε να σημειώσει ότι αυτές συντάχθηκαν από διαφορετικούς Αξιολογούντες ή/και Προσωπογράφοντες Λειτουργούς και επομένως δεν

35

40

είναι δυνατή απόλυτη σύγκριση των υποψηφίων με βάση τις Εκθέσεις.

5 Η Επιτροπή προσέγγισε τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων υπό το φως των όσων συμβούλευσε ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας (πρακτικό της Επιτροπής με ημερομηνία 7.2.84, θέμα 4) και υπό το φως όσων αναφέρονται στις κρίσεις της Επιτροπής όσον αφορά τις 10 Εμπιστευτικές Εκθέσεις ορισμένων από τους υποψηφίους, οι οποίες περιέχονται στο πρακτικό της συνεδρίασης της Επιτροπής με ημερομηνία 10/2/84 (θέμα 3), κατά την εξέταση του θέματος πλήρωσης τεσσάρων κενών θέσεων Επάρχου. Ειδικά σ' ό,τι αφορά τις Εκθέσεις του Λαμπτή και του Μαντοβάνη για το 1983, εφόσον αυτές υποβλήθηκαν 15 μεταγενέστερα από την πλήρωση των τότε κενών θέσεων Επάρχου από τον τότε συνυποψήφιο τους Παπαγαβριήλ, λαμβάνονται τώρα υπόψη.

20 Δεδομένου ότι όλοι οι υποψήφιοι είναι δημόσιοι υπάλληλοι και η θέση είναι Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, η Επιτροπή σημείωσε επίσης την αρχαιότητα των υποψηφίων, η οποία όμως, ακόμη και σε θέσεις Προαγωγής μόνο, είναι το λιγότερο σπουδαίο από τα τρία κριτήρια. Πρώτος 25 από πλευράς αρχαιότητας είναι ο Ζαβρός και ακολουθούν κατά σειρά οι Κασάτης, Παπαδόπουλος, Λαμπής, Αγαθού, Βασιλειάδης, Λαμπρινός, Παναουρής, Παναγιώτου, Αγγελίδης, Μαντοβάνης και Μεταξάς.

30 Η Επιτροπή δεν παράλειψε να λάβει επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων, μερικοί από τους οποίους διαθέτουν ακαδημαϊκά προσόντα. Όμως και το κριτήριο αυτό είναι δευτερεύουσας σημασίας σε σύγκριση με την αξία.

35 Η Επιτροπή, ύστερα από προσεκτική εξέταση του θέματος του πλεονεκτήματος, έκρινε ότι από τους ενώπιόν της υποψηφίους, το πλεονέκτημα διαθέτουν μόνο οι Αγγελίδης, Ζαβρός, Κασάτης, Λαμπής, Μαντοβάνης, Παπαδόπουλος και Παναουρής, ενώ ο Μεταξάς δεν το διαθέτει.

40 Η Επιτροπή έκρινε ότι όλοι οι υποψήφιοι διαθέτουν άριστη γνώση της Ελληνικής. Δεδομένου ότι στις θέσεις που οι υποψήφιοι κατέχουν τώρα απαιτείται πολύ καλή γνώση της

Αγγλικής, όλοι κρίνονται ότι κατά τεκμήριο διαθέτουν το προβλεπόμενο επίπεδο, συμπέρασμα που ενισχύεται και από τη μέχρι τώρα υπηρεσία τους και τα εν γένει στοιχεία στους φακέλους.

5

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, επέλεξε για την πρώτη θέση τον Ανδρέα Αγγελίδη, ο οποίος στη συνέντευξη έκαμε την καλύτερη εντύπωση από όλους τους υποψηφίους και ο οποίος διαθέτει και το πλεονέκτημα. Αυτός προηγείται σε αρχαιότητα των δύο άλλων υποψηφίων, Μεταξά και Μαντοβάνη, των οποίων η απόδοση στη συνέντευξη ήταν λίγο πιο κάτω.

10

Η Επιτροπή, επιλέγοντας τον Αγγελίδη, δεν παράλειψε να λάβει υπόψη ότι αυτός είναι δέκατος σε σειρά αρχαιότητας και ότι μερικοί από τους εννιά υποψηφίους που προηγούνται κατέχουν υψηλότερα ακαδημαϊκά προσόντα. Όμως η Επιτροπή έκρινε ότι αυτά δε δικαιολογούν την πρόκριση άλλων αντί αυτού, ο οποίος με βάση τη γενική εικόνα παρουσιάζεται ως ο καλύτερος όλων, λαμβανομένης υπόψη της υπέρτερης απόδοσής του στη συνέντευξη και της άριστης απόδοσής του στην υπηρεσία.

15

20

Όσον αφορά τη δεύτερη θέση, η Επιτροπή με βάση το σύνολο των ενώπιόν της στοιχείων έκρινε ότι η επιλογή έπρεπε να γίνει ανάμεσα στους άλλους δύο υποψηφίους που ξεχώρισαν στις συνεντεύξεις, δηλαδή τους Μεταξά και Μαντοβάνη. Η Επιτροπή, αφού προέβη σε ιδιαίτερη σύγκριση μεταξύ των δύο αυτών υποψηφίων, σημείωσε από τη μια ότι ο Μεταξάς έκαμε ελαφρά καλύτερη εντύπωση στη συνέντευξη ενώπιον της Επιτροπής, και από την άλλη ότι ο Μαντοβάνης είναι κάτοχος ακαδημαϊκών προσόντων, διαθέτει το πλεονέκτημα και έχει αρχαιότητα σχεδόν δύο ετών έναντι του Μεταξά. Με βάση το σύνολο των ουσιαστικών στοιχείων, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας επέλεξε για προαγωγή στη δεύτερη θέση το Μαντοβάνη”.

25

30

35

Οι πιο πάνω προαγωγές δημοσιεύτηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 26/7/1985 και αριθμό γνωστοποίησης 1990.

40

Ο αιτητής με την προαγωγή του αυτή προσβάλλει τόσο την

ανάκληση του διορισμού του, όσο και το διορισμό μετά την ανάκληση αυτή του ενδιαφερομένου προσώπου κ. Ανδρέα Μαντοβάνη αντί αυτού.

- 5 Ο δικηγόρος του αιτητή στη γραπτή του αγόρευση πρόβαλε τους πιο κάτω ισχυρισμούς για υποστήριξη της προσφυγής του αιτητή:-
- 10 (α) Ο αιτητής κατείχε όλα τα απαιτούμενα προσόντα για διορισμό στην επίδικη θέση και ορθά η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρία της με ημερομηνία 3/7/1985 τον επέλεξε μαζί με τον κ. Ανδρέα Αγγελίδη σαν τους πιο κατάλληλους για προαγωγή στη θέση Επάρχου κι' αποφάσισε να τους διορίσει από τις 15/7/1985.
- 15 (β) Κατά τις συνεντεύξεις τόσο της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και της Ε.Δ.Υ. ο αιτητής ρωτήθηκε σχετικά με τα προσόντα του και έδωσε ικανοποιητική εξήγηση και λεπτομέρειες των προσόντων του, ώστε να μην αφήσει καμιά αμφιβολία στο κατά πόσο τα προσόντα του ικανοποιούσαν το σχέδιο υπηρεσίας. Εξάλλου κατά τις συνεντεύξεις αυτές ο προσωπικός φάκελος του αιτητή με όλα τα στοιχεία του ήταν μπροστά στην Ε.Δ.Υ. και το γεγονός πως κατείχε τα απαιτούμενα προσόντα είχε διακριβωθεί, γι' αυτό και θεωρήθηκε υποψήφιος για προαγωγή και επιλέχθηκε μεταξύ των πιο κατάλληλων για διορισμό.
- 20 (γ) Είναι αμφίβολο κατά πόσο η απαίτηση για πρόσθετο προσόν που προνοείται στην υποπαράγραφο (6) του σχεδίου υπηρεσίας είναι δεσμευτική σε περιπτώσεις υπαλλήλων που emπίπτουν στην εξαίρεση της παραγράφου 3 του σχεδίου υπηρεσίας που προνοεί πως ειδικά για την πλήρωση των επιδίκων θέσεων μπορούσαν να ληφθούν υπόψη και υποψήφιοι που δεν κατέχουν τα ακαδημαϊκά προσόντα που αναφέρονται στην παράγραφο (1) του σχεδίου αλλά έχουν δεκαπενταετή τουλάχιστο διοικητική πείρα.
- 25 (δ) Δεν υπάρχει επαρκής αιτιολογία για την ανάκληση της απόφασης της 3/7/1985.
- 30
- 35
- 40

- (ε) Ο ισχυρισμός του αιτητή είναι πως η ανάκληση της προαγωγής του έγινε ύστερα από πολιτικές ή άλλες πιέσεις που ασκήθηκαν πάνω στην Ε.Δ.Υ.
- (στ) Εν πάση περιπτώσει ο αιτητής υπερέιχε του ενδιαφερόμενου προσώπου τόσο σε αξία, πείρα, συστάσεις και κρίθηκε σαν καλύτερος από το ενδιαφερόμενο μέρος κατά τις συνεντεύξεις και αξιολογήθηκε από την Ε.Δ.Υ. σαν καταλληλότερος για διορισμό. 5
- Ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση Ε.Δ.Υ. στη γραπτή του αγόρευση αντίκρουσε τους ισχυρισμούς του δικηγόρου του αιτητή και ισχυρίστηκε τα πιο κάτω:- 10
- (α) Ορθά η Ε.Δ.Υ. ανακάλεσε την απόφασή της για διορισμό του αιτητή, ύστερα από διαπίστωση πως είχε πλανηθεί ως προς τα προσόντα του αιτητή και πως ο αιτητής δε διέθετε το απαιτούμενο από την παράγραφο 3(6) του σχεδίου υπηρεσίας προσόν. 15
- (β) Η απόφαση της Επιτροπής λήφθηκε ορθά και μέσα στα πλαίσια της άσκησης της διακριτικής της εξουσίας. 20
- Μετά τη συμπλήρωση των γραπτών αγορεύσεων η Ε.Δ.Υ. με απόφασή της με ημερ. 10/8/1987 αποφάσισε να προάξει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Ανδρέα Μαντοβάνη αναδρομικά από 1/3/1984 σε θέση Επάρχου ύστερα από ακύρωση από το Ανώτατο Δικαστήριο της προαγωγής του κ. Μίκη Ζαπίτη στη θέση αυτή. 25
- Ύστερα από την απόφαση αυτή ο δικηγόρος της Ε.Δ.Υ. σε συμπληρωματική του αγόρευση, με άδεια του Δικαστηρίου, ισχυρίστηκε πως η παρούσα προσφυγή έχει καταστεί χωρίς αντικείμενο, γιατί η προσβαλλόμενη πράξη του διορισμού του κ. Α. Μαντοβάνη με απόφαση της Ε.Δ.Υ. με ημερ. 10/8/1987 έπαισε να υφίσταται. 30
- 35
- Σε απάντηση του πιο πάνω ισχυρισμού ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως οι θεραπείες που ζητά ο αιτητής δεν περιορίζονται σε δήλωση ότι ο διορισμός του ενδιαφερόμενου προσώπου είναι άκυρος αλλά οι θεραπείες (Β), (Γ), (Δ), (Ε), και (ΣΤ) δε στρέφονται ακριβώς εναντίον του διορισμού του ενδια-
- 40

5 φερόμενου προσώπου αλλά εναντίον της απόφασης της Ε.Δ.Υ. να μη διορίσει τον αιτητή. Εν πάση περιπτώσει ύστερα από τη νέα απόφασή της ο αιτητής καταχώρισε την Προσφυγή 966/87 στην οποία ισχυρίζεται μεταξύ άλλων, ότι με την μετακίνηση του κ. Ανδρέα Μαντοβάνη και την κένωση της εν λόγω θέσης αναδρομικά από 1/3/1984 η καθ' ης η αίτηση Επιτροπή έπρεπε να προχωρήσει στην πλήρωση της θέσης και το διορισμό σ' αυτή του αιτητή σύμφωνα με τα αποτελέσματα της διαδικασίας επιλογής που είχε γίνει το 1984 και το 1985 και όχι να προκη-
10 ρύξει τη θέση ξανά με νέα σχέδια υπηρεσίας.

15 Το πρώτο ερώτημα που προβάλλεται στην παρούσα υπόθεση είναι κατά πόσο η Ε.Δ.Υ. ορθά ανακάλεσε την απόφασή της με ημερ. 3/7/1985 για διορισμό του αιτητή στη θέση Επάρχου και στη συνέχεια αν ορθά προέβηκε στο διορισμό του ενδιαφε-
ρόμενου προσώπου στην επίδικη θέση αντί του αιτητή.

20 Σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης που δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της 19ης Οκτωβρίου, 1984, μεταξύ των απαιτούμενων προσόντων ήταν τα ακόλουθα:-

25 “(1) Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος ή ισότιμο προσόν (περιλαμβανομένου του Barrister-at-Law) ή μέλος Αναγνωρισμένου Σώματος Επαγγελματιών Λογιστών
.....

30 (6) Μετεκπαίδευση ή ειδική εκπαίδευση σε θέματα Δημόσιας Διοίκησης ή αναπτυξιακής Διοίκησης ή σε άλλο θέμα σχετιζόμενο με την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης διαρκείας ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους θα θεωρηθεί πλεονέκτημα.

35 Σημείωση: Για την πλήρωση των κενών θέσεων που υπάρχουν κατά την ημερομηνία εγκρίσεως του παρόντος Σχεδίου Υπηρεσίας μπορεί να ληφθούν υπόψη και υποψήφιοι που δεν κατέχουν τα στο (1) απαιτούμενα ακαδημαϊκά προσόντα αλλά έχουν δεκαπενταετή τουλάχιστο διοικητική πείρα περι-
40 λαμβανομένης επαρκούς και ευδόκιμης υπηρεσίας σε υπεύ-
θυνα θέση στη Δημόσια Υπηρεσία.
.....”

Η κατοχή από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο του ειδικού προ-

σόντος που αναφέρεται στην παράγραφο 3(6) πιο πάνω δεν τέθηκε σε διαμφισβήτηση. Επίσης από όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου και που ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. όταν προέβaine στο σχετικό διορισμό δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι ο αιτητής κατείχε το ειδικό προσόν της υποπαραγράφου (6) και κανένας ισχυρισμός δεν προβλήθηκε ή οποιαδήποτε μαρτυρία ότι ο αιτητής ικανοποιούσε το στοιχείο αυτό του σχεδίου υπηρεσίας. 5

Κατά τη συνεδρία της, της 3/7/1985, η Ε.Δ.Υ πήρε σαν δεδομένο, όπως φαίνεται στα σχετικά πρακτικά, αντίγραφο των οποίων παρουσιάστηκε κατά τη διαδικασία, πως ο αιτητής διέθετε το πλεονέκτημα της παραγράφου 3(6) του σχεδίου υπηρεσίας, ύστερα από σχετικό σημείωμα του αρμόδιου λειτουργού στο Γραφείο της Επιτροπής. Στα σχετικά πρακτικά αναφέρονται τα πιο κάτω:- 10

“Όπως φαίνεται και από σχετικό σημείωμα, που ετοιμάστηκε από τον αρμόδιο λειτουργό στο γραφείο της Επιτροπής το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσεως διαθέτουν οι Αγγελίδης, Ζαβρός, Κασάπης, Λαμπής, Μαντοβάνης, Μεταξάς, Παπαδόπουλος και Παναουρής”. 20

Με βάση το πιο πάνω δεδομένο και την αξιολόγηση των υποψηφίων η Ε.Δ.Υ. έκρινε σαν επικρατέστερους τον κ. Α. Αγγελίδη και τον αιτητή και αποφάσισε την προαγωγή τους στη θέση Επάρχου από τις 15/7/1985. Στις 4/7/1985 ετοιμάστηκαν από το Γραφείο της Ε.Δ.Υ. οι προσφορές προαγωγής για κοινοποίηση στους ενδιαφερομένους. Πριν οι προσφυγές αυτές κοινοποιηθούν στους ενδιαφερόμενους και αφού αργότερα την ίδια μέρα η Ε.Δ.Υ. διαπίστωσε πως ο αιτητής στην πραγματικότητα δε διέθετε το πλεονέκτημα της παραγράφου 3(6) του σχεδίου υπηρεσίας, συνήλθε σε συνεδρία στις 5/7/1985 και ανακάλεσε την προηγούμενη απόφασή της για προαγωγή του αιτητή και προχώρησε στο διορισμό του κ. Α. Μαντοβάνη στη θέση του αιτητή σαν του αμέσως επικρατέστερου από τους υποψηφίους. 25
30
35

Το θέμα της κοινοποίησης ή μη προς τον αιτητή της απόφασης της 3/7/1985 δεν έχει εγερθεί ούτε συζητηθεί στη διαδικασία αυτή και κατά συνέπεια δε θα ασχοληθώ μ'αυτό. Εξάλλου οι αρχές που διέπουν την πράξη της κοινοποίησης έχουν εκτεθεί με 40

λεπτομέρεια στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Zachariades v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1193 και έτσι θεωρώ περιττό να προσθέτω οτιδήποτε.

- 5 Το ερώτημα συνεπώς περιορίζεται στο κατά πόσον η Ε.Δ.Υ. νόμιμα ανακάλεσε την απόφασή της της 3/4/1985.

10 Όπως έχω ήδη αναφέρει ο αιτητής δεν κατείχε το πλεονέκτημα της παραγράφου 3(6) του σχεδίου υπηρεσίας. Εντούτοις η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη σημείωμα του αρμόδιου λειτουργού της, ότι ο' αιτητής συμπεριλαμβανόταν μεταξύ των υποψηφίων που κατείχαν το πλεονέκτημα αυτό, ενεργώντας κάτω από την πλάνη αυτή, θεώρησε πως ο αιτητής ικανοποίησε το σχέδιο υπηρεσίας και πήρε την απόφασή της με φανερή πλάνη γύρω από τα γεγονότα. Κατά συνέπεια η απόφαση αυτή της Ε.Δ.Υ. ήταν άκυρη. Όταν η Ε.Δ.Υ. διαπίστωσε το άκυρο της απόφασής της συνήλθε και ανακάλεσε την πράξη της αυτή.

20 Η ενέργεια της Ε.Δ.Υ. να ανακαλέσει μια άκυρη πράξη της δεν ξεφεύγει τα όρια της νομιμότητας. Απεναντίας μέσα στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης ήταν καθήκον της Ε.Δ.Υ. μόλις διαπίστωσε το λάθος της να το επανορθώσει έγκαιρα ανακαλώντας την πράξη της αυτή και επανεξετάζοντας το όλο θέμα.

25 Έρχομαι τώρα στο ουσιαστικό μέρος της απόφασης της 5/7/1985 με το οποίο η Ε.Δ.Υ. προέβη στο διορισμό του ενδιαφερομένου προσώπου αντί του αιτητή. Στη σύγκριση μεταξύ των δύο υποψηφίων, του αιτητή και του ενδιαφερόμενου προσώπου, σημείωσε το γεγονός, πως ο αιτητής "έκαμε ελαφρά καλύτερη εντύπωση στη συνέντευξη" γεγονός στο οποίο είχε δώσει βαρύτητα στη συνεδρία της με ημερ. 3/7/1985 όταν θεώρησε πως ο αιτητής διέθετε το πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρεσίας και τον είχε επιλέξει σαν επικρατέστερο. Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρία της αυτή επέλεξε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο γιατί βρήκε ότι "είναι κάτοχος ακαδημαϊκών προσόντων, διαθέτει το πλεονέκτημα και έχει αρχαιότητα σχεδόν δύο ετών έναντι του Μεταξά".

40 Είναι βασική αρχή του διοικητικού Δικαίου ότι σε υποθέσεις διορισμού ή προαγωγής η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας έχει διακριτική εξουσία. Όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Republic v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R. 852, 855:-

“First, that an administrative court does not annul a decision of an appointing authority, such as the appellant Commission, which, in accordance with the law applicable to, and the facts of, a particular case, was reasonably, open to such authority (see, inter alia, *Georghiou v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, 82 and more recently *Petrides v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 341, 350, *Constantinou v. The Republic*, (1984) 3 C.L.R. 498, 502, *Efthymiou v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1171, 1174 and *Papadopoulos v. The Public Service Commission* (1985) 3 C.L.R. 405, 413). 5 10

Secondly, than an administrative court does not, in a case of this nature, substitute its own discretion as regards the choice of the most suitable candidate for promotion or appointment in the place of the discretion of the competent organ (see, in this respect, *Christou v. The Republic*, 4 R.S.C.C. 1, 6, *Georghiadis v. The Republic* (1970) 3 C.L.R. 257, 268 and *Piperi v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1306, 1311)”. 15 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει στο έργο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας για την επιλογή του καλύτερου υποψηφίου μόνο όταν η Ε.Δ.Υ. υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας, και η Ε.Δ.Υ. θεωρείται ότι υπερβαίνει τα όρια αυτά, αν ο αιτητής αποδείξει ότι υπερτερεί έκδηλα από το πρόσωπο που έχει διορίσει ή προαγάγει σύμφωνα με τα καθιερωμένα στοιχεία κρίσης, αξία, προσόντα και αρχαιότητα (βλέπε σχετικά *Georghiou v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, 83). 25 30

Αναφορικά με τη νομική έννοια του όρου “έκδηλη υπεροχή” (striking superiority) χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στο πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση *Papadopoulos v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 1070, 1075:- 35

“...Such superiority must emerge on a consideration of the worth of the candidates by reference to the criteria laid down by law for the evaluation of the suitability of candidates for promotion or appointment, i.e. merits, qualifications and seniority (s.44 - Law 33/67). Superiority cannot be established exclusively by reference to anyone of the three criteria earmarked by law. Striking superiority must arise as an 40

inevitable result from the assessment of the overall merits of the candidates. In order to be striking, superiority must be self-evident and strike one at first sight so compelling as ignoring it would lead inexorably to a case of manifest injustice to a candidate's suitability for promotion".

(Βλέπε σχετικά *HadjiSavva v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, 78).

Έχοντας υπόψη μου όλα τα στοιχεία που αφορούν τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο που τέθηκαν μπροστά μου, καθώς και το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα, πως ο αιτητής με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή απέναντι στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο που να οδηγεί στο συμπέρασμα πως η Ε.Δ.Υ καταλήγοντας στην απόφασή της για εκλογή του ενδιαφερομένου προσώπου έχει ευεργετήσει εσφαλμένα ή έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας, ώστε η ενέργειά της αυτή να καθιστά την απόφασή της άκυρη. Είμαι ικανοποιημένος, ότι η επίδικη απόφαση ήταν λογικά εφικτή στην καθ' ης η αίτηση Ε.Δ.Υ.

Έχοντας καταλήξει στο πιο πάνω συμπέρασμα δεν κρίνω αναγκαίο να υπεισέλθω και να εξετάσω το θέμα που ήγειρε ο δικηγόρος της Ε.Δ.Υ. πως η προσβαλλόμενη απόφαση της Ε.Δ.Υ. έχει καταστεί άνευ αντικείμενου αναφορικά με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο με την απόφασή της με ημερ. 10/8/1987 με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αναδρομικά από 1/3/1984 στη θέση Επάρχου που κενώθηκε με την ακύρωση της προαγωγής του κατόχου της. Το θέμα αυτό ενδεχομένως να αποτελέσει αντικείμενο εξέτασης στις άλλες προσφυγές που εκκρεμούν ενώπιόν μου εναντίον της προαγωγής του ενδιαφερομένου προσώπου, αν τούτο κριθεί αναγκαίο.

Σαν αποτέλεσμα η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Δεν κάμνω διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.